

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. CXXXIV. De Jure Canonico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

permissa & libera sunt, hæc enim mutari & alio modo per Legislatorem constitui, ideoque prohiberi vel in necessitatem quandam redigi posse exemplum manifestum venationis subditis interdictæ & alia multa ostendunt. vid. & C. Arg. lib. 41. tit. 1. th. 12. num. 3.

VI.

Non omne, quod rationem naturalem habet, juris est naturalis, nisi suam quoque formam & esse ab eo jure habeat. l. jus civile 6. l. omnes populi. ff. de just. & jur. Gœdd. 2. conf. Marp. 28. numer. 15.

VII.

Jus gentium factio Principis est potentius. arg. l. sunt quidam. 17. ff. de pæn. Dd. in l. Gallus. §. quid si tantum. ff. de liber. & posthum. Decian. resp. 123. num. 73. Curt. sen. 1. conf. 56. num. 8. per §. naturalia. Inst. de I. N. G. C. Idemque etiam dicitur esse dignius, prout ex ordine rubricæ probat Ludov. Gomez. ad §. superest. Inst. de action. num. 41. vid. Regn. Sixtin. 2. conf. Marpurg. 14. num. 110.

CAP. CXXXIV.

De Jure Canonico.

Axioma I.

Quoties jus Canonicum non probatur esse receptum, toties præsumitur rejectum.

Ratio: quia in certis materiis saltem receptum est, (1.) in matrimonialibus, (2.) in materiâ præscriptionum quoad bonam fidem, (3.) in Juramentis, (4.) in Processu. In aliis ergo causis idem alleganti incumbit probatio.

Limita, ut procedat in terris protestantium.

II.

Quoties alterutro Jure quid clarè decusum, quod in altero est controversum, toties in utroque foro illius juris decisio est sequenda, quæ clara. vid. Rittershus. de different. Jur. Civil. & Canon. in fin. præm.

Limita: nisi juris dubii certa decisio moribus recepta; illa enim interpretatio, quæ ex consuetudine dependet, vim legis habet l. 37. ff. de LL.

III.

Quoties Jus Canonicum & Civile sibi contradicunt, toties Jus Civile sequendum in foro Imperii, Jus Canonicum in terris Ecclesiæ.

Declara: ut per terras Ecclesiæ intelligantur illæ, quæ Pontifici etiam in secularibus sunt subiectæ, in his enim solis procedit hoc axioma, si quæstio incidat de negotio Civili. Nam in negotiis Ecclesiasticis etiam in terris Imperii Jus Canonicum præfertur, nisi quæ religioni Protestantium adversetur.

IV.

In dubio illa sententia admittenda, quæ Jus Civile & Canonicum ad concordiam reducit.

CAP. CXXXV.

Jus Civile.

Axioma I.

Jus civile est mutabile. §. naturalia. Inst. de N. G. C. quod tum novo contrario jure civili tolli & abrogari, tum ratione juris civilis in subiectis negotiis corrumpi potest §. ult. Instit. de legit. agnat. tutel. Bocer. in Comment. ad d. §. naturalia. n. 5. Jus enim hoc consistit in arbitrio Principis. Bartolus in l. fin. 9. Cod. sed rescind. non poss. Felinus in cap. quæ in Ecclesia. num. 48. & Andr. ab Exea. num. 147. de pact. Mynt. 5. observ. 97. Arnif. 1. de Majest. cap. 3. num. 7. id quod reprehensibile judicari non debet, quippe cum non ut res divinæ perfectissimæ sunt, sic & humani juris conditio, quæ semper in infinitum decurrit, & nihil in eo est, quod perpetuo stare possit, eo quod multas formas edere natura novas deperet, l. 2. §. sed quia 18. C. de vet. jur. enud. & Novell. 74. in princ. diversique eventus diversâ gignant consilia & remedia suggerant, l. 1. in princ. ff. de ventr. inspic. meritoque ob evidentem novam civium utilitatem & novum jus condatur, l. 2. ff. de const. Princ. & §. 1. ibi utilissimum. Instit. de Codicill.

II.

De jure civili quando quid definitum est, non autem de jure Canonico, standum est juri civili, etiam in foro Canonico, cap. 1. de oper. nov. num. Barbat. in extravag. ad reprimendum verb. per editum. num. 2. Socinus sen. conf. 33. col. 6. lib. 1. Nevizan. lib. 2. sylb. Nupt. num. 69. quia Canones non dedignantur sacras Leges imitari, d. c. 1. de op. nov. nunc. c. super specul. 28. de privileg. unde & opera danda, ut jus Canonicum cum jure civili quoad id fieri potest concilietur, cap. cum expediat 29. de Elect. in 6. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 9. num. 8.

Quod Axioma intellige maximè procedere, quando differentia ratio assignari inter jus utrumque non possit, alias enim secus erit. Dec. in l. edita. n. 1. C. de edend. Rebuff. in tract. de nominat. quæst. 5. Principali. num. 16. Menoch. 2. arbit. jud. cas. 185. n. 12. Hinc vice versa quando quid de jure civili sit dubium, quod definitum de jure Canonico, sequendam esse decisionem Juris Canonici in utroque foro, tam seculari quam Ecclesiastico, post gloss. in cap. per venerabilem §. rationibus. verb. venies, qui fil. sint legit. per c. 1. & 2. de jurejur. in 6. tradunt Wesenb. 1. conf. 1. num. 20. Blanc. de compromiss. quæst. 2. num. 47. Corfet. indag. lib. 2. cap. 6. Gail. 2. observ. 121. n. 5. Vult. 3. Confil. Marpurg. 29. num. 59. Mynt. 1. observ. 41. quocirca Jus Canonicum quoad ea, quæ immediatè sunt spiritualia, & ad sui defensionem spectant, non autem quod temporalia, quæ ex spiritualibus proveniunt, si Jus ipsum Cæsareum aliter de iis statuatur, observandum esse respondit Menoch. conf. 580. num. 5. & 6. inde videmus in contrahendis matrimoniis sæpe gradus computari secundum Jus Canonicum, cum tamen computatio ea quoad successionem non attendatur, procedere & in legitimatione per subsequens matrimonium, quoad filiorum legitimationem, non verò quoad successionem, refert Menoch. d. loc. ubi vid.

III. Quod